

penstation for Sukkerbegunstigelsen. Da talte jeg for § 2, første Stykke, og ikke for Vædringsforslaget under Nr. 4. Den ærede Ordfører gjorde selv opmærksom paa et Pengetab, der var forbundet med dette Vædringsforslag, for saa vidt angaar det Sukker, som ligger mellem Nummerne 18 og 19. Den ærede Ordfører erkjendte Rigtigheden af Bemærkningen, men søjede til, at det var saa at sige uden Betydning. Hvilken Betydning, det vil faae, er den ærede Ordfører ikke i Stand til at angive. Vore Fabrikanter kunne indrette sig med Hensyn til Farven i vidt Maal efter, hvad der er fordelagtigt, og dersom denne Ulighed mellem Afgift og Udforrel bliver staaende, ligger det ikke fjernt at forudsætte, at man vil indrette sig til en Fabrikation af Sukker saaledes, at man betaler den mindre Afgift derved, at man bringer meget Sukker op mellem 18 og 19, eller rettere, at man erhverver sig den høiere Udforrelsgodtgørelse derved, at man bringer meget Sukker op til Farven mellem 18 og 19, og jeg tror altsaa, at i ethvert Tilfælde bør en saadan Ulighed fjernes; man veed ikke, hvor vidt det kan føre, naar disse smaa Brødder blive multiplicerede med et paaende Antal Millioner, bliver det strax til et ikke ubetydeligt Beløb. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup) har bevaret, om jeg forstod ham ret, sin store Modbydelighed for Alt, hvad der nærmer sig til og ligner Korn-told. Jeg antager, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller efterhaanden ville blive nødt til at opgive denne Standhaftighed. Ikke fordi jeg antager, at de ville blive overbeviste om det i og for sig Principriktige i at have Korn-told, slet ikke, men ligefrem af den simple Grund, at naar hele den øvrige Verden antager det System, saa kommer det til at gaa ud over dem, som blive staaende udenfor det, og det Tidspunkt turde ikke ligge saa meget fjernt, hvor dette bliver Tilfældet, thi naar man nu seer Europa rundt, saa er der foruden Danmark, saa vidt jeg minde, i dette Dieblis kun 3 Lande, der ikke have Korn-told: England, Belgien og Sverig, og om det ene af disse Lande anser jeg det for givet, at det om meget kort Tid vil faae Korn-told indført. Hvorledes bliver da vor Stilling, naar vi standhaftig principmæssig modsætte os Korn-tolden? Ja, det bliver den, at vi paa de fremmede Markeder komme til at lide under deres Korn-told, medens vi holde vore egne Markeder aabne for hele denne Overskyning af Korn, som ikke med Fordel kan blive anbragt der, hvor der er spærret med Korn-told. Det bliver Følgen. Jeg tager denne Sag ganske rolig. Jeg anser det for en Umulighed for Dieblisset at faae en Korn-

told vedtaget her, men jeg antager eller haaber, at det ærede Medlem ligesom ogsaa jeg selv vil komme til at leve den Dag, da vi komme til at mødes i den Betragtning, at hvad enten det er principriktigt eller ikke, er det forstandigt at følge Strømmen og tage en Korn-told. Mais er jo ganske vist ogsaa Korn, men det er ikke Brødkorn, og det forekommer mig altsaa ikke, at der med Jøie kan reises den samme standhaftige principielle Modstand mod Maistold som mod en Korn-told. Jeg havde derfor troet, at det havde været muligt, at man allerede nu kunde have enedes om en Maistold; jeg beslager, at det ikke er Tilfældet. Der er jo ganske vist det Uheldige ved at vedtage en Maistold som Kompensation, at det ikke er nogen Dødelig Gibet, tilnærmelsesvis at kunne beregne, hvor Meget en Maistold vilde give, og det ikke blot af den Grund, at man ikke kan beregne, hvilken Indflydelse den nye Bestatningsmaade for Brændevinsbrænding vil udøve paa Maisforbruget, men ogsaa fordi man ikke kan beregne, hvilken Indflydelse en Maistold vil faae paa Maisforbruget. Den Told, som af mig er foreslaaet, vilde efter min Mening virke næsten som et Indførselsforbud — jeg siger næsten; thi virkede den fuldt ud paa denne Maade, kunde jeg naturligvis ikke bruge en Maistold som Kompensation. Den forandrede Brændevinsbestatning vil efter al Sandsynlighed formindste Forbruget af Mais i Brænderierne, men paa ingen Maade bringe det til helt at ophøre, og hvorfor? Fordi den Fordel, der har været forbunden med Forbruget af Mais i Brænderierne, hidtil har været en dobbelt: dels den, at man mente, at man ved at bruge Mais udvandt et større Quantum Spiritus af Karummet og altsaa kom til at betale mindre Afgift, dels den, at Mais i og for sig har været et billigt Alkoholeme. Den første af disse Fordele forsvinder, naar Produktbestatningen bliver gennemført obligatorisk, medens den anden Fordel vedbliver. Jeg tror altsaa, det maa erkjendes, at den fremtidige Indførsel af Mais, efter at Brændevinsbestatningen er forandret, og efter at der er lagt en Told paa Mais, aldeles ikke lader sig beregne. Min Forventning har været, at den vil blive reduceret gennem disse to Bestemmelser til et Minimum, og saa Meget er for mig klart, at for hver 100,000 Td. Mais, der kommer mindre ind i Landet, vil der blive en indenlandsk Afsetning af et tilsvarende Quantum dansk Korn. I hvilken Grad man i disse Tider lider under Mangel af Afsetning paa dansk Korn, behøver jeg ikke at forklare ærede Landboere — jeg